

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Kun en Spillemand

Citation: Andersen, H. C.: "Kun en Spillemand", i Andersen, H. C.: *Kun en Spillemand*, udg. af Mogens Brøndsted , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1988, s. 62. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen05val-shoot-idm139867561619584/facsimile.pdf> (tilgået 17. maj 2021)

Anvendt udgave: Kun en Spillemand

ske og Meklenborgske gjaldt Marchen. Fremad! hvirvlede Trommerne, og Hæren fulgte; men i hurtigere Flugt steg Trækfuglene, som alt paa Sommerens varme Dage forudføjte Nordens Vinterdød. »Der flyve Storkene!» sagde Skrædderen, »Men iaar flyver jeg med,« og han stirrede efter dem, til de som en Myggesværn forsvandt i den blaa Luft.

Ved den danske Grandse laae fjendtlige Hære; Steppens Søn, Asiateren fra Dons Moradser jog i flagrende Kaftan med fældet Landse henover danske Agre; Krigens Gud, Tidsalderen kaldte ham *Napoleon*, kæmpede alene med alle Landenes Riddere. Det var en stor Toumring, det var det sidste Ridderspil, han gav, og derfor kæmpede han alene; det lille Danmark var hans Gangerpilt: et trofast, begejstret Hjerte, men Kraften var ei, som Villien.

Dage og Uger glæde hen i Uvished og Forventning for dem her hjemme; flere hæderlige smaa Affairer forefaldt i det Meklenborgske; paa andre Stoder i Tydskland ledte de Franske Nederlag, og *Davoust* maatte derfor trække sig tilbage, forfulgt af *Bernadotte*, som førte den nordtydske Armee. Idelig frem og tilbage Marcheren, Forpostfægtninger og Uvished om den kommende Dag. Det danske Corps stod under Prinds *Frederik af Hessen* og var deelt i tre Brigader, een af disse blev anført af General *Lallemant*, han besatte Lübeck, de andre trak sig til *Oldesloe*, medens en Deel af den nordtydske Armee med svenske Hjelpeetropper forfulgte det danske Corps.

Hvor var *Christians Fader*, han, hvem Længsel efter Venusbjerget havde lokket fra det stille Hjem? – Har Du seet Colonnen af Soldater bevæge sig hen over Marken, har Du seet den, naar Feltraabet er »Død!» Som en uhyre Crokodil med broget, blinkende Ham af Uniformer og Bajonetter, udstrækker den sit store Legeme. Kanonernes Lyd er Kæmpedyrets Stemme, Kruddampen dens Aande. Du seer ikke de enkelte Skjæl, som i Kampen faldt fra det uhyre Legeme, og dog er hvert Skjæl et Menneskeliv. Det hele, store Legeme maa splittes ad, da bliver Dødshugget først synligt; som den sonderhuggede Ottn i sprællende Flugt bæve Deleene hen over Marken.

Der kom et stort, forsegleet Brev til *Maria*, tæt beskrevet og meget kostbart i Postpenge. Det lød saaledes:

»Min kjære Madame!

»Bliv ikke bedrøvet, naar De har læst min Skrivelse, skjøndt De